

der næsten er vidunderlig. Det bestaar af et Regiment paa 4 Kompagnier og 1 Landeværnsbataillon paa 4 Kompagnier. Føstningsartilleriregimentet kommanderes af en Oberst, der til Tjeneste har 2 Kapitainer, hvoraf den ene af Landeværnet, 1 Stabsjergent og 1 Oversjergent. Chefen for Landeværnsbataillon er en Oberstlieutenant af Landeværnet, der til sin Naadighed har en Adjutant, der er Lieutenant af Landeværnet, og en Oversjergent. Jeg skal ikke kommentere dette nærmere, men blot bede ærede Medlemmer erindre, at Taler her er om Besætningstropper, der skulle benyttes paa selvsamme Maade.

§ 10 har man bestemt, at den første Uddannelse ved Fodfolket skal være 5 Maaned. Men naar man sammenligner § 10 med § 11 og med Betænkningen, saa faar man ud, at for Fodfolkets Vedkommende er der en første Uddannelse paa 4 Maaned og derefter holdes Forsættelsesøvelser, som foretages, uden at Mandstabet har de nødvendige Forudsætninger til at kunne deltage deri, og derefter følger atter en første Uddannelse paa en Maaned, hvor Mandstabet faar de Forudsætninger, som ere nødvendige for at det med Nytte kan deltage i de alt afholdte Forsættelsesøvelser. Den ærede Ordfører har til § 11 virkelig fremstillet et Endringsforslag, som er al Værd, fordi det indeholder Mere, end man ved første Blik skulde antage. Der staar nemlig i Paragrafen, saaledes som den er vedtagen i 2den Behandling: „ved hvilke samtlige Udelinger kunne indkalde Mandstabet af trede sidste Marsgang.“ Naar man nu erindre, at der i Hærløven af 1867 staar om Forsterkningsbataillonerne, at der hvert andet Aar „kan“ indkalde den der nævnte Styrke, og det erindres, at man her har fortolket dette „kan“ saaledes, at fordi der staar, at det „kan“ ske, derfor behøver det ikke at ske, saa vil man se, at Forslaget er en Forbedring. Man maa derfor være den ærede Ordfører taknemlig for, at han vil borttage et Ord, som kunde bidrage til en Fortolkning af den tidligere Art; men det Uheld, der har fulgt den ærede Ordfører ved forskellige af de stillede Endringsforslag, har ogsaa fulgt ham her, idet han har foreslaaet, at Ordet „kunne“ skal rettes til „beholde de under Uddannelse værende Rekruter til Tjeneste“, thi den ærede Ordfører har glemt, at Møtallet ved 2den Behandling i § 10 forandrede Tallet 8 til 7 for Ryttieriet, og da Kavallerirekruterne møde senest i Slutningen af Januar, saa ville de være uddannede som Kavallerister i Slutningen af August, og her er der altsaa strax et Punkt, som kan blive Gjenstand for Fortolkning, saaledes som det nu staar (Modsigelse). So, det staar saaledes.

Jeg skal ikke opholde mig ved at omtale Vinterstyrken, men kun gjøre opmærksom paa, at naar man i § 12 b. har fastsat, at den Styrke, der skal holdes inde ved Feltartilleriet, i Alt skal være 192 Trainkonstabler, og naar man regner,

at der deraf bliver benyttet et Antal af 10 Trainkonstabler til Mitrailleurbatteriet, saa bliver der til Rest 182 Trainkonstabler, som, naar de fordeles til Batterierne ville give en Styrke af 14 Trainkonstabler for hvert Batteri, men ved hvert Batteri er der 29 Stambeste foruden Officershestene, og da der ikke er Feltkonstabler til Tjenesten, saa vil Vedligeholdelsen af Materiellet og al Extratjeneste komme til at paahvile Trainkonstablerne, der desuden ville komme til at udføre Staldbagt-, Brandvagt- og Kasernejestene. Foruden, at Mandstabet selvsølgelig vil blive haardt trykket heraf, saa vil paa samme Tid haade Materiellet og Hestene komme til at lide derunder i høi Grad, idet navnlig Hestene ikke ville kunne faae den Røgt, som de behøve.

Man har, som det vil erindres, affasset Generalinspektørerne og i Stedet derfor i §§ 14 og 22 givet Krigsministeren Bemyndigelse til at lade henholdsvis Fodfolket og Ryttieriet inspicere af en af Baabnets Officerer for 1 Aar af Gangen. Naar man erkjender Nødvendigheden af en saadan Inspektion, saa forekommer det mig at være naturligt, at man altid beholder samme Person dertil, thi det, som det kommer an paa, er jo, at der bliver gjort et ensartet Skjøn gjældende. Som det nu er, har Krigsministeren det i sin Haand at indstille den Mand, som han anser bedst skikket dertil, til at udnævnes til Generalinspektør, og derigjennem vil han være i Stand til at sørge for, at Uddannelsen i Baabnet bliver ensartet og forsvaret. Hvis man derimod gaar den Vej, som her er foreslaaet, saa opnaar man blot, at Skjømmet vælges, og er man bange for, at en Generalinspektør skal ride formeget paa een Hæst, saa vil man ad denne Vej blot opnaa, at man hvert Aar faar en ny Inspektør, der rider paa en ny Hæst. Om dette skulde være bedre, veed jeg ikke, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører sidst burde være gaaet med til et Forslag af denne Natur paa Grund af den dybe Kjærlighed, som han har til Schweiz. Der er Forholdet nemlig ordnet paa den Maade, at man har faste Inspektører for Baabnene, og disse Inspektører ere tillige Chefer i Krigsministeriet for alle de Sager, som vedrøre de vedkommende Baaben. Det vilde derfor have været langt naturliggere at optage denne Tanke, og paa dette Omraade kunde jeg meget godt mødes med den ærede Ordfører i Ønsket om at tage Schweiz til Mønstre.

§ 18 figurerer det nye Gardekorps, og det er et i sit Slags saa glimrende Korps, hvad Organisationen angaar, at det fortjener lidt nærmere Omtale. Først er der som Chef for Korpsen en Oberstlieutenant, men naar man ser ned gennem Listen over Befalingspersonalet, saa gjør man den Opdagelse, at der kun er 1 Kommanderjergent, og der kan altsaa kun være 1 Kompagni; — men i et Korps kunde der dog være mere end eet Kompagni. Dette ser allerede meget be-